

Sygn. akt I ACz 1319/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Teresa Rak

Sędziowie: SSA Jerzy Bess (spr.)

SSA Sławomir Jamróg

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. G.

przeciwko M. G.

o rozwód

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 18 kwietnia 2016 roku, sygn. akt XI C 796/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Sławomir Jamróg SSA Teresa Rak SSA Jerzy Bess

Sygn. akt I ACz 1319/16

UZASADNIENIE

Pomiędzy stronami toczy się sprawa o rozwód. Powód w pozwie wniósł o zabezpieczenie w drodze zarządzenia tymczasowego sposobu korzystania ze wspólnego mieszkania przez czas wspólnego w nim zamieszkiwania w ten sposób, że powód będzie uprawniony do wyłącznego korzystania z pierwszego pokoju po lewej stronie patrząc od strony schodów, usytuowanego na pierwszym piętrze domu oraz łazienki usytuowanej na parterze, a pozwana M. G. będzie uprawniona do wyłącznego korzystania z pokoju usytuowanego na pierwszym piętrze domu oraz łazienki znajdującej się na pierwszym piętrze domu, pozostawiając stronom prawo do wspólnego korzystania z części wspólnych nieruchomości tj. kuchni, piwnicy, ogrodu, strychu, przedpokoju i garażu, z jednoczesnym orzeczeniem względem pozwanej zakazu sprowadzania i udostępniania osobom trzecim terenu i pomieszczeń wspólnego mieszkania oraz obowiązku partycypowania w kosztach utrzymania wspólnego mieszkania w wysokości 1/2 całości. W uzasadnieniu pozwu podano m.in., że strony mieszkają razem, a pozwana jest skonfliktowana z powodem jak i swoimi synami, nigdy nie przyczyniała się do obowiązkułożenia na utrzymanie rodziny, zatem w obecnej sytuacji powód nie widzi przesłanek, dla których zobowiązany byłby do ponoszenia całości kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania zajmowanego wspólnie z żoną.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek powoda.

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia podał, że powód w żaden sposób nie wskazał, na czym polegać miałyby jego interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia – podkreślając, że celem postępowania w sprawie o rozwód jest orzeczenie

o rozwiązaniu małżeństwa lub o jego dalszym trwaniu i przyjmując w konsekwencji, że brak zabezpieczenia w kształcie, jakiego domaga się powód, nie uniemożliwi lub nie spowoduje znacznego utrudnienia w zakresie wykonania wyroku rozwodowego. Sąd Okręgowy zaznaczył też, że małżonkowie jako współwłaściciele rzeczy wspólnej, jaką jest ich mieszkanie, mają prawo z niej współkorzystać i ją współposiadać, a także zarządzać nią na zasadach opisanych w art. 199-205 k.c., a w przypadku wystąpienia w tym zakresie sporu mogą występować do sądu z wnioskiem o jego rozstrzygnięcie. Zarząd majątkiem wspólnym stron nie stanowi jednak przedmiotu rozstrzygania w sprawie o orzeczenie rozwodu. Dodał nadto, że wydzielenie dla małżonka pomieszczeń do wyłącznego korzystania, gdy brak porozumienia uniemożliwia wspólne korzystanie z całego lokalu przez małżonków, możliwe jest na podstawie art. 24 k.r.o. Sąd I instancji zaznaczył też, że powód wnosząc o udzielenie zabezpieczenia nie powołał się nawet na brak porozumienia z żoną w kwestii dotyczącej korzystania z mieszkania, nie wskazał w jaki sposób strony obecnie z mieszkania korzystają oraz z jakich przyczyn proponowany przez niego sposób korzystania z mieszkania jest w sytuacji stron uzasadniony i zgodny z ich potrzebami, a także z jakich przyczyn domaga się orzeczenia względem pozwanej zakazu sprowadzania i udostępniania osobom trzecim terenu i pomieszczeń wspólnego mieszkania oraz czy pozwana jest w stanie ponosić ciężar partycypowania w opłatach związanych z utrzymaniem mieszkania.

Przedmiotowe postanowienie powód zaskarżył zażaleniem, zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, a to art. 730¹ § 1 i § 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że powód nie uprawdopodobnił roszczenia jak też interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, podczas gdy okoliczności podniesione przez powoda w uzasadnieniu pozwu o rozwód w sposób jednoznaczny wskazują na to, że nieudzielenie zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie orzeczenia.

Na podstawie tak ujętego zarzutu powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie zabezpieczenia w drodze zarządzenia tymczasowego sposobu korzystania ze wspólnego mieszkania przez cały czas wspólnego w nim zamieszkiwania w sposób opisany w pozwie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi I instancji, oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o oddalenie zażalenia oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zważyć bowiem należy – nie wchodząc w analizę zasadności argumentów powoda zawartych w zażaleniu - iż w ocenie Sądu Apelacyjnego aktualny stan prawny nie pozwala na udzielenie zabezpieczenia sposobu korzystania ze wspólnego mieszkania stron w postępowaniu o rozwód - a to wobec uchylenia z dniem 5 lutego 2005 roku art. 443 k.p.c. ustawą z dnia 2 lipca 2004 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Przepis ten zawierał stosowną regulację przewidującą orzeczenie o zakresie i sposobie korzystania przez małżonków z mieszkania przez czas trwania postępowania rozwodowego. Podkreślenia w tym kontekście wymaga, że celem postępowania w sprawie o rozwód jest orzeczenie o rozwiązaniu małżeństwa lub jego dalszym istnieniu, zaś orzeczenie w przedmiocie korzystania przez byłych małżonków ze wspólnego mieszkania, wydawane stosownie do art. 58 § 2 kro, jakkolwiek - w sytuacji zajmowania przez strony wspólnego mieszkania - obligatoryjne przy orzeczeniu rozwodu, to jednak ma tylko akcesoryjny w stosunku do rozwiązania małżeństwa charakter i z pewnością nie można przyjąć, ażeby takie orzeczenie miało być celem postępowania w sprawie o rozwód. Nie można uznać więc interesu prawnego którejkolwiek ze stron procesu o rozwód w udzieleniu zabezpieczenia w tym przedmiocie. Póki małżeństwo istnieje, orzeczenia w zakresie korzystania ze wspólnego mieszkania mogą być wydawane – jak słusznie wskazał Sąd I instancji - w ramach rozstrzygnięcia sporu wynikłego ze współposiadania (art. 199 i n. k.c.) bądź przez sąd rodzinny na podstawie art. 24 k.r.o.

W tym stanie rzeczy zażalenie należało oddalić, co Sąd Apelacyjny uczynił na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd Okręgowy w orzeczeniu kończącym sprawę, na zasadzie art. 745 § 1 k.p.c.

SSA Sławomir Jamróg SSA Teresa Rak SSA Jerzy Bess